

keillen hän ennätti vajaan kuukauden kuluessa kerätä varsin laajan havaintomateriaalin, joka kuitenkin olojen pakosta jäi keskeneräiseksi ja täysin käsittelemättömäksi.

Luonteeltaan Hiilto oli vaatimattoman hiljainen, toverina avulias ja rehti.

O. V. Lumiala

Viime kesän raskaitten taistelujen aikana ja niiden uhrina erkani tästä elämästä luutnantti, fil. kand. ONNI VEIKKO LUMIALA. Hän haavoittui Vuosalmella ja kuoli kenttäsairaalassa 9. VII. 1944.

Onni Lumiala (ent. Lundson) syntyi Kuopiossa 30. I. 1910. Ylioppilaaksi hän tuli v. 1930, fil. kandidaatiksi pääaineena maantiede v. 1943. Hän toimi Yliopiston maantieteellisen laitoksen ylim. assistenttina v:sta 1939 ja Geologisen toimikunnan apulais-turvegeologina keväästä 1942 lähtien. Lumialan tieteellinen työ kohdistui pääpainollaan kvartaärigeologiaan ja suotutkimukseen. Sen tuloksena — jo julkaistujen pienempien tutkielmien ohella — kypsyi lähes valmiiksi vesien umpeenkasvua koskeva väitöskirja.

Sotilaana Lumiala oli ansioitunut ja paljon kokenut rintamäupseeri. Talvisodan ajan hän taisteli Laatokan Karjalassa. Äskeisen sodan alkuvaiheissa hän osallistui m. m. Sortavalan seudun ja Maanselän kannaksen koviin taisteluihin. Kesäkuussa 1944 jälleen armeijaan astuttuaan hän joutui Karjalan kannaksen suurkampppailuun, missä hänen oli määrä kaikkensa antaa.

Suomen lintutieteellisen yhdistyksen jäseneksi Lumiala valittiin 14. X. 1931. — Hän oli jo varhaisista kouluvuosistaan saakka voimakkaasti kiintynyt lintuihin, joiden tarkaksi tuntijaksi hän pian kehittyi, retkeillen ahkerasti kotikaupungin kauniissa ympäristössä. Vaikkakin hänen varsinainen tieteellinen työnsä suuntautui toisille urille, ja hän lisäksi oli hyvin monipuolinen luonnonharrastukseensa ja tutkijainnossaan, pysyi lintujen maailma aina hänelle läheisenä ja rakkaana. Niinpä Lumiala kokosi lukuisilla suotutkimusmatkoillaan säännöllisesti myös lintutieteellistä ainehistoa ja kartutti siten huomattavasti tietoja maamme eri seutujen lintufaunasta. Kysymykset kulttuurin vaikutuksesta linnustoon sekä eri suotyyppien linnustosta kiinnostivat häntä erityisesti.

Lumialan useat ornitologiset tutkielmat todistavat hänen kestävää uskollisuuttaan poikavuosien mieliharrastusta kohtaan. Ne säi-

lyttävät meille muiston nuoresta, lupaavasta tutkijasta, jonka työntäyteinen elämä katkesi sodan myrskyssä, tappioksi Suomelle ja sen tieteelle.

Lintutieteellisiä julkaisuja: 1935, Tietoja *Pica pica*'n (L.) pesimisestä Kuopion pitäjässä. *Ornis Fennica* 12: 26. — 1936 (& LEHMUSLUOTO, P. A.), Lintuhavainnot Pielisjärven länsipuolella olevalta vedenjakajalueelta kesinä 1933 ja 1935. *O. F.* 13: 80—86. — 1937, Selkälokin, *Larus f. fuscus* L., pesimisestä Sotkanselällä. *O. F.* 14: 49—54. — 1938, Piirteitä Oulunjärven N- ja NE-puolella olevien saloseutujen linnustosta. *O. F.* 15: 77—83. — 1941 (& SUOMALAINEN, H.), Piirteitä Pohjois-Sallan linnustosta (Ref.: Züge aus der Vogelfauna von Nord-Salla). *Ann. Zool. Soc. Vanamo*, Tom. 8: 16—31. — 1943, Havaintoaineistoa Sotkanselän ja sen ympäristön linnustosta. (Ref.: Beiträge zur Kenntnis der Vogelfauna der Seefläche Sotkanselkä nebst Umgebung). *Ann. Zool. Soc. Vanamo*, Tom. 9: 1—19. — 1943, Havainnot kahden suon linnustosta. (Kuusamon Reposuo ja Kihniön Aitoneva.) *O. F.* 20: 21—28.

Bertel Nupnau

Fil. stud., underserg. BERTEL NUPNAU gav sitt liv för fosterlandet den 26 juli 1941 under striderna i Hangö skärgård.

Bertel Nupnau föddes den 26 oktober 1919 och var vid sin död sålunda blott 21 år gammal. Efter att under vinterkriget ha deltagit i striderna på Karelska näset utdimitterades han våren 1940 från Nya Svenska Läroverket i Helsingfors. Redan under skoltiden ägnade han sig hängivet åt sitt särintresse ornitologin, och det var därför naturligt att han efter avslutad skolgång beslöt att ägna sig åt naturvetenskapliga studier. För den vetenskapliga banan hade han även genom sin läggning de allra bästa förutsättningar.

Särskilt stort var Bertel Nupnaus intresse för den lappländska fågelvärlden och naturen, som han lärt känna under talrika exkursioner. Nupnau var även en skicklig fotograf. Den kollektion natur- och fågelbilder han under sina exkursioner tagit är i sitt slag en av de förnämsta i vårt land.

Bertel Nupnau blev medlem av Ornitologiska föreningen den 15. december 1938 och sågs ofta på föreningens möten. Han var även medlem i *Societas pro Fauna et Flora Fennica*. Genom sitt glada lynne och sitt sinne för humor förskaffade sig Bertel Nupnau många vänner som med saknad och tacksamhet skola bevara hans minne.